

Sygn. akt I KO 59/21

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **A. M.**

skazanego z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej

w dniu 13 grudnia 2021 r.,

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym

wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 5 czerwca 2020 r., sygn. akt II AKa (...),

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 8 stycznia 2020 r., sygn. akt II

K (...),

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

W dniu 22 października 2021 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek A. M. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 5 czerwca 2020 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 8 stycznia 2020 r., sygn. akt II K (...).

W piśmie tym skazany zanegował swoje sprawstwo przypisanego mu czynu i przedstawił inną wersję zdarzenia oraz przedstawił dane świadków, których należałoby przesłuchać, w celu weryfikacji rozstrzygnięcia wydanego przed Sąd Apelacyjny w (...).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Unormowanie wynikające z treści art. 545 § 3 k.p.k. określa możliwość odmowy przyjęcia wniosku nie pochodzącego od osoby wymienionej w § 2 art. 545

k.p.k. (obrońca lub pełnomocnik) bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność.

W judykaturze prezentowany jest pogląd, że uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny jest zatem dopuszczalne, gdy w sposób oczywisty, rzucający się w oczy, wniosek taki oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56. Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. oraz gdy nie będzie wchodzić w grę działanie sądu z urzędu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 28/19).

Wniosek złożony przez A. M. nie zawiera ani przesłanek określonych w przywoływanych w cytowanym judykacie przepisach, ani argumentacji wskazującej na wystąpienie jakiejkolwiek nowej okoliczności uzasadniającej wznowienie. Wskazane w piśmie okoliczności dalej nie spełniają wymogów określonych w treści art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k., będących podstawą do wznowienia postępowania. W złożonym wniosku A. M. podjął bowiem próbę zakwestionowania poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych, wskazując, że sprawcą zabójstwa jest nie on, lecz A. R.. Pomówienie przez skazanego innej osoby o dokonanie przypisanych mu zbrodni nie spełnia jednak kryteriów uzasadniających wznowienie postępowania.

Ponadto zdaniem autora wniosku do jego skazania doszło w wyniku nieprawidłowo przeprowadzonego postępowania, w oparciu o niewłaściwy materiał dowodowy. Lektura akt sprawy w żadnym stopniu nie potwierdziła jednak tego, o czym mowa we wniosku i nie wykazała podstawy do wznowienia postępowania. Trudno oprzeć się wrażeniu, że wniosek skazanego jest działaniem instrumentalnym, podyktowanym chęcią bezpodstawnego uwolnienia się od odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwo.

W zaistniałej więc sytuacji należało wniosek ocenić jako oczywiście bezzasadny w rozumieniu art. 545 § 3 k.p.k. i odmówić jego przyjęcia, bez podejmowania dodatkowych czynności w postaci usunięcia braku formalnego związanego

z przymusem adwokacko - radcowskim (art. 545 § 2 k.p.k.).

Na postanowienie niniejsze przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.

